
Eventyrspillet om Danmark

Et skuespil af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Eventyrspillet om Danmark	4
Metadata om værket	4
Titel	6
1. Akt: I.	6

Eventyrspillet om Danmark

Kilde Indskrivning af Kaj Munks håndskrevne manuskript, som findes i sandfarvet hæfte uden sidenummerering eller aktangivelse samt på fem løse ark. KMF-nr. 21.06.01 og 25.03.01.

Indledning

Midt i besættelsestiden, i juli 1943, opfordrede teaterdirektør Thorvald Larsen Kaj Munk til at lave en “national komedie”, i stil med Johan Ludvig Heibergs *Elverhøi* (1828) og Holger Drachmanns store teatersucces, eventyrkomedi- en *Der var en Gang-* (1885). Musikken skulle enten Emil Reesen eller Kai Normann Andersen komponere. Meningen var oprindeligt, at dette syngestykke skulle tage sit udgangspunkt i et af H.C. Andersens mest populære eventyr, *Fyrtøiet* (1895), men Munk hentede i stedet sin inspiration i *Elverhøi*, et andet Andersen-eventyr, hvis litterære rødder rakte 450 år tilbage til folkevisen af samme navn (jf. Vedel, 1591) over Johan Ludvig Heibergs allerede nævnte *Elverhøi* (1828) og Oehlenschlägers *Ellehöien* (1803). Denne markante nationallitterære forståelsesramme brugte Munk til at lave et i høj grad fædrelandskærligt eventyr(skue)spil med baggrund i den internationale økonomiske konjunktur og konkrete danske tilstande – dog uden direkte hentydning til krigens situation – bl.a. det at amerikaneren F.F. Rawlin med eneretsbevilling i 1935 var begyndt at rejse rundt i Jylland for at bore efter olie og andre råstoffer. Således er det især olie-, kapital- og massekulturnationen USA og dets materialistiske civilisation, der står for skud i stykket, mens Danmarks natur søges beskyttet mod industrialiseringens fremmarch. *Eventyrspillet*¹ om Danmark offentliggøres her for første gang. Det drejer sig højst sandsynligt om et ufuldendt manuskript, idet slutningen synes at mangle.

Munks dramatiske eventyr foregår i en dansk skov omkring en høj. Verden er delt i to; henholdsvis en menneske- og en troldeverden, som hver især yderligere kan inddeles i en forældre- og en børnesfære. Fælles for den overordnede handlingsgang i de to verdener er, at et ungt kærlighedspaar ikke må indgå ægteskab pga. forældrenes klassefordomme samt kapitalistiske og (for trolde- nenes vedkommende) matematiske tankemønstre.

¹*Eventyrspillet om Danmark*: Eventyrspillet om Danmark var et af de skuespil, som bl.a. Nøjgaard ikke var i stand til at lokalisere i Kaj Munks Forfatterarkiv; men det blev fundet under den omhyggelige registrering af arkivet, som nu er gennemført af Kaj Munk Forskningscentret ved Aalborg Universitet.

Ud over tilknytningen til elverhøjtraditionen og Holger Drachmanns nationalspil *Der var en Gang* (1885), trækker dramaet også på andre litterære kendinge, især Henrik Ibsens episke digt *Peer Gynt* (1867) og William Shakespeares *En skærsommernatsdrøm* (1594-1596), der også foregår i en eventyrskov. Dermed kan Munk siges at have fortsat sin Shakespeare-inspiration fra bl.a. *Cant* (1931) og Shakespeares *Hamlet: Omsat af Kaj Munk* (1935).

Genremæssigt kan skuespillet betegnes som et eventyr for børn og voksne med kritisk, satirisk bid.

Eventyrspillet om Danmark

1. Akt: I.

En stor aaben Plads i Skoven, skraanende ned fra Troldhøjens Fod til Kildespringet, omgivet af Eg, Ask, Bøg, El, Ahorn og Birk. En lille Pige kommer hoppende ned fra Højen, en større Dreng langsomt ind langs med Bækken. Da de faar Øje paa hinanden, standser de begge to op. Saa løber Pigen hurtigt hen til Drengen.

- (1) Pigen: Goddag, du. Jeg er rendt, forstaar du. Far sagde jeg skulde blive ved Bilen hos Sam, men jeg er rendt. Hvem er du?
- (2) Drengen: Jeg hedder Alfred
- (3) Pigen: Hvor kommer du fra? Er du ogsaa rendt?
- (4) Drengen: Nej, jeg render aldrig; for jeg er Præstens Søn skal jeg sige dig.
- (5) Pigen: Uf! Er der ogsaa Præster her?
- (6) Alfred: Nej, ikke her i Skoven.
- (7) Pigen: Naa, det var da godt.
- (8) Alfred: Men hver Præst har sit sogn, forstaar du. Og denne Skov hører til et Sogn.
- (9) Pigen: Nej, den gør ikke; for det er Enkebaronessens. Men nu vil Far købe den og lægge Teglstensfabrikker her; ja, det duer Jorden til, siger Far.
- (10) Alfred: Købe — jamen — nej — jamen — Skoven — den — den kan man ikke købe — den — den kan man ikke.. den har ligget her altid — den bliver her altid.
- (11) Pigen: Pyt, Far kan alting. Far han er rig, skal jeg sige dig; vi er rige, forfærdeligt rige; og vi foragter alle dem, der er fattige.
- (12) Drengen: I kan ikke købe Skoven, hører du, I kan ikke tage Skoven bort. Det vil Kildekonen ikke have. Og Højtrolden vil heller ikke.
- (13) Pigen: Hvad er det for nogen?
- (14) Drengen: Det er — det er nogen der bor — det er nogen, der
- (15) Pigen: Uf, hvor du er sen til at forklare. Og saa har du ikke engang spurgt om, hvad jeg hedder.
- (16) Drengen: Nej, hvad hedder du.
- (17) Pigen: Tove.
- (18) Drengen: Tove?
- (19) Pigen: *(nikker)*

- (20) Drengen: Saa, saa du hedder Tove?
- (21) Pigen: Hvorfor staar du saaden og smager paa det.
- (22) Alfred: For jeg synes, det — det er saadan et kønt Navn.
- (23) Tove: Synes du, Alfred? Skal vi to gifte os?
- (24) Alfred: Hvad siger du?
- (25) Tove: Uf, hvor er du sen² til at opfatte. Jeg spørger, om vi skal gifte os?
- (26) Alfred: Ja, hvad synes du?
- (27) Tove: Jeg synes, vi skal. Far bliver ganske vist forskrækkelig vred
- (28) Alfred: Gør han?
- (29) Tove: Ja, fordi du er fattig. For det er du vel; for du er jo Præstesøn. Og Far faar aldrig besøg af en Præst, uden han kommer for at tigge.
- (30) Alfred: Far tigger ikke. Far foragter alle, der er rige. Far er — er — han er Socialist.
- (31) Tove: Hvad er det?
- (32) Alfred: Det er saadan med, at man ikke kan lide, at der er nogen, der har noget.
- (33) Tove: Pyt! Saa bli'r Far meget mere vred, saa vi to vil gifte os. Men ved du, hvad jeg ikke gør?
- (34) Alfred: Nej.
- (35) Tove: Jeg bryder mig ikke en døjt om, hvad Far bliver.
- (36) Alfred: Ikke.
- (37) Tove: Nej, for saa stamper jeg bare i Gulvet — saadan.
- (38) Alfred: Det maa man ikke.
- (39) Tove: Nej, og derfor gør jeg det. Og hvis det ikke hjælper, saa brøler jeg — saadan. Og saa giver han sig.
- (40) Alfred: Jam vi kan da ikke gifte os lige med det samme.
- (41) Tove: Hvorfor dog ikke?
- (42) Alfred: For vi er for smaa.
- (43) Tove: Hvor stor skal man da være?
- (44) Alfred: Mindst saa stor som op til den Gren der.
- (45) Tove: Naa — jamen vi kan da godt bestemme med det samme.
- (46) Alfred: Ja, det kan vi. Man hvordan skal vi — saa skal vi vist give hinanden Haand, hvis det rigtig skal gælde.
- (47) Tove: Ja, og saa siger vi jeg vil ha dig, Alfred. Jeg vil have dig, Tove. Kom saa.
- (48) Alfred: Jeg vil ha dig, Tove

²sen: Betyder her "langsom". [ODS]

- (49) Tove: Jeg vil ha dig, Alfred.
Ja, det var rigtigt. Men vi skal vist ogsaa kysses.
- (50) Alfred: Tror du, det er nødvendigt?
- (51) Tove: Det tror jeg nok. Vi maa i hvert Fald heller gøre det, for at der ikke skal mangle noget.
- (52) Alfred: Ja ja, naar du tror det, saa — —
- (53) Tove: Nu tror jeg ogsaa, at vi har gjort, hvad vi kunde.
- (54) Alfred: Vi skal vist ogsaa have Guds Velsignelse.
- (55) Tove: Nej, det behøver vi ikke
- (56) Alfred: Men Skoven vil vi ikke af med.
- (57) Tove: Aah, den dumme Skov — lad du Far om det!
- (58) Alfred: Det faar han ikke Lov til.
- (59) Tove: Lov! Tror du, Far spørger om Lov. Du glemmer vist, Far er den rige Direktør Geldgenug³, dumme Dreng.
- (60) Alfred: Du skal vel ikke skælde mig ud, naar jeg er din Mand.
- (61) Tove: Du skal vel ikke sige mig imod, naar jeg er din Kone.
- (62) Alfred: Saa maa vi hellere.
- (63) Tove: Tys, der er de alle 3! kom her! Om bag ved Træet her.
- (64) Direktør Geldgenug: (*ind med Enkebaronesse Papillot og Pastor Noksaafrom; Direktøren har lille bitte Spade i Haanden*) Se, Deres Naade, se her, Jorden er fortræffelig til Teglfabrikken overalt, hvor vi har gaaet, ogsaa her.
- (65) E. P.: Det nytter ikke, Hr. Direktør, denne Skov, der var min dyrebare Mands kæreste Klenodie, skiller jeg mig ikke af med; det Gods, han lagde i mine Hænder ved sin Død, skal bevares helt og som det er, saa længe det er mig muligt.
- (66) Direktøren: Der ligger Tusind og atter Tusinder af Kroner begravet i denne Høj, Millioner i det hele Jordstykke.
- (67) E. P.: Der er større Skatte i dette Jordstykke end Pengene. De skulde vide, men det *kan De* ikke vide, end ikke ane, hvad jeg oplever paa mine ensomme Ride- eller Gaature i denne Skov. Og saa har den Tro...
- (68) Direktøren: Kære Hr. Pastor, kom mig til Hjælp.
- (69) Pastor Noksaafrom: Fru Enkebaronesse, Deres Gods har Hundreder af Arbejdsløse. De bør tænke paa dem.
- (70) E. P.: Jeg tænker paa dem. Jeg giver mig ikke ud for at kunde løse Arbejdsløhedsspørgsmaalet eller Kræftsygdomshærgningen eller andre af de Onder, der piner vort Land. Jeg gør, hvad jeg kan, understøtter privat, hvad jeg kan overkomme, betaler min høje Skat til Bekæmpelse af...

³Direktør Geldgenug: Navnet kan oversættes fra tysk til "Direktør Pungenok".

- (71) Pastor N.: Det er Deres Pligt som dansk Kvinde og som Kristen. — —
- (72) E. P.: Mon? Det er min Pligt som dansk Kvinde at frede om den sande Skønhed, der endnu er bevaret i Landet. Og er det min Pligt som Kristen altid kun at tænke paa Penge og Penge og Penge?
- (73) Pastor N.: Bønner i Gud og i Dag betyder, at vi ikke vil lade nogen sulte — — —
- (74) E. P.: Ingen sulter i dette Land, og ingen kommer til det. Kære Pastor Noksaafrom, denne min Mands Skov og min Skov — jeg kan ikke lave den om i Penge, jeg vilde føle mig som Forræder, hvis jeg lod den lægge øde ligegyldig af hvad Grund det var. Her mere end noget andet Sted oplever jeg Danmark, oplever jeg — tilgiv mig — Gud. Skal jeg nu lægge ryggede og fløjtende og larmende Fabrikker her. Hvad vil de smaa Liljekonvaller sige, Sneglene og Droslerne? Den gode Kildekone og den onde Trolde i Højen der? Hvad vil...
- (75) Præsten: Undskyld mig, Fru Baronesse! Romantiksludder.
- (76) E. P.: Er der da ingen her i Danmark, der regner med andet end Penge og Tal. Skal jeg selv hos Kirken — —
- (77) Direktøren: Tillader Deres Naade, at jeg for 2 Minutter er taktløs. Deres Naade talte ved Bordet om, at Godset hvert Aar giver Underskud. Den Dag turde altsaa komme, da Deres Naade tog mere Hensyn til Skatteblankettens Fordringer⁴, end til Liljekonvallis, Sneglens, Droslernes, da Pengebanken i Byen var af større Betydning end Troldbanken do⁵. Jeg tror, at videre Forhandling i Øjeblikket er resultatløs; men vil den Dag stadig staa tilraade med mine Tilbud. Og De, Hr. Pastor, er min trofaste Forbundsfølge mod al Overtro og hvert Sværmeri, selv paa Baronessens Grund.
- (78) Præsten: Jeg er Smaamændenes og det daglige Brøds Ven, og i denne Sag staaer jeg følgelig paa Deres Side ikke for Deres men for min Overbevisnings Skyld.
- (79) Direktøren: Deres Haand, kære Hr. Pastor, Deres Haand. Kære Barn, er du her!
- (80) Præsten: Og Alfred, hvad er dette? Vil du strax gaa Hjem.
- (81) Tove: Nej, Alfred skal blive.
- (82) Præsten: Hvabehar?
- (83) Tove: Jeg siger, han skal blive her. Han er min Kæreste.
- (84) Præsten: Nej; hør nu — — gaa Hjem til din Mor, Alfred, jeg kommer strax.
- (85) Tove: Du kan lige prøve paa at gaa.
- (86) Præsten: Hvad venter du paa, Dreng?
- (87) Tove: Han skal blive, hører du, Hr. Præst. Far, sig, han skal blive. Jeg forlanger det.
- (88) Direktøren: Min kære, lille Pige, der har du ikke ...

⁴ Svært læseligt ord.

⁵ do: "Do" er en forkortelse af det ældre italienske "ditto" (nu: "detto") og betegner i denne sammenhæng en ting, person osv. af samme art eller slags, som den lige nævnte. [ODS]

- (111) Kilden: Tænk en Søn ud af en Oliekilde i Amerika, der i Tusindvis af Tønder har leveret der er Nabofrue visst til selve Fru Niagara
- (112) Bækken: Aah, du udtaler de Navne rent forkert.
- (113) Kilden: Saa er han jo da Bækketroldens Søsterbarn
- (114) Bækken: Jam jeg gifter mig nu aldrig med ham.
Hvad skal man med de Mænd, hvad skal man med de Mænd? De er bare til Sorg og til Skam.

Løber ud.

- (115) Kilden: Ja, ja løb du bare! (*humper ud.*)
- (116) Højtrolden: (*Kommer frem med Nevøen Oliekildesønnen*)

Jo, nu er hun rede, hende den gloende,
nu kan vi godt, sætte os lidt herudenfor, min Ven,
indtil Fanden faar Skoene
paa igen.
Hæ ja, arret ptøj, tag plads paa den Sten
vil du have en Skovsnegl at tygge paa saa længe.
Værsgod, der er en.

- (117) Olien: Hun gør det ikke.

- (118) Trolden:

Snak, du har jo Penge.
 Og Penge regerer jo Verden nu
 Dengang jeg blev gift med min første Kone,
 som døde to gange i Barselssenge
 efter bare 300 Aars Ægteskab
 og tredje Gang ikke lod sig kalde til Live mere,
 det var et slemt Tab, et slemt Tab
 men der fulgte flere —
 de medbragte kun til vort fælles Hus
 til Møblementet 5 Elletrunter
^atil Tapet 3000 Væggelus
 og saa et Par Rævelunter
 til at pudse Lampeglas med og lidt Kæruld^b til Sengetøj
 det var det hele arret ptøj
 og saa var hun endda et ret godt Parti
 men nu er de Tider forbi.
 Og hvad du vil med den fattige Tøs
 forstaar jeg ikke
 Og din Mor blir jo ogsaa nok bøs
^cog sender dig blandede Blikke
 naar du kommer Hjem fra dit Danmarksbesøg
 med Lamperøg
 arret ptøj — —

^aElletrunter: Ordet "trunte" bruges især dialektalt. Betegner en, oftest hul, delvis udgået træstamme uden top og grene. [ODS]

^bKæruld: Navn for en lang, hvid, silkeagtig uld, der kommer efter afblomstringen af halvgræsfamiliens hårformede blomster. Kæruld eller frøuld, som det også kaldtes, blev tidligere anvendt til bl.a. fyld i dyner og stof til skjorter. [ODS]

^cbøs: Ordet kom via tysk ("böse") og betegner noget barskt eller bistert. [ODS]

(119) Olien:

Hvad jeg vil med hende, hæhæhæ,
 gamle Fæ,
 jeg vil tage hende ind til mig,
 det vil jeg,
 gøre hende klædelig og drøj som hendes Mand
 gyde Fedtelse i hendes blanke Vand
 hæhæhæ, jeg vil tvinge
 om hendes Fingre Olieringe
 der er hun, gaa ind, med dig, gamle Trold.
 nu er hun i min Vold.

(120) Trolden:

Stop lidt, jeg vil
sidde og se til,
det kan blive et morsomt Spil
hahaha — arret ptøj.

(121) Graa fugl i Træerne:

Lille Bæk, lille Bæk,
løb væk, løb væk,
for den stygge Olieknægt
ah, han aner dog saa frækt.

(122) Olien:

Lille Bæk, kom lidt herhen
Til din egen kære Ven.

(123) Bækken:

Skynd dig til, hvor du kom fra,
skynd dig til Amerika.
Fy da, vil du slippe mig.

(124) Olien: Nej, jeg holder just paa dig.

(125) Trolden: Hæhæhæ, det lider jeg.

(126) Bækken: Løs, ja løs jeg slider mig.

(127) Olien: Hør mig nu, jeg lide⁸ mig.

(128) Bækken: Puh! farvel du grimme Fyr.

(129) Olien: Bliv!

(130) Bækken: Farvel, du stygge Dyr.

(131) Olien:

⁸lide: Svært læseligt ord.

Hjælp mig, hjælp mig, onkel Trold,
skaf mig Pigen i min Vold,
Jeg kan ikke løbe med

(132) Trolden:

Alle Trolde saa, slut Ring.
Hejda, Søstersøn afsted!

(133) Olien: Ha! nu skal hun blive min.

(134) Bækken: (*søger at bryde igennem*) Min Kærest, min Ven, aah hjælp mig, hjælp!
Hvor er du henne, hvor bliver du af?

(135) Olien: Hvem raaber hun paa?

(136) Trolden: Hvem sigter hun til?

(137) Olien: (*griber hende*) Nu er du min, lille Jomfrutøs.

(138) Bækken: (*daaner*)

(139) Tre smaa Birke træder frem:

Vi 3 smaa Birke tager os Mod
at love vi intet skal røbe
naar bare du vilde være saa god
at lade vor lille Bæk løbe.

(140) Olien: Hæ, røbe! Hvem vil I røbe hvad?

(141) Birkene: Der ligger vor Skovs Herskerinde.

(142) Olien:

Well, tror I en fra Amerika
ræd for en Europakvinde?

(143) Trolden: Hahahahahahahahaha

(144) Egen: (*tordnende*)

Slip du ikke det fine Barn
er du det værste Trolldungeafkom
vi endnu har huset i Skoven
rører du ved den tungtaandende Barm
da skal jeg sænke min knudrede Arm
og banke i Pande dig Loven

(145) Trolden: Hahahahahahaha

(146) Nattergalen:

Hys hys hys
et lille bitte Kys
fra en uvillig og trodsstræbende Læbe
kik kik kik
et tovligt stjaalent Blik
og saa en lille fjerhaand mod din Læbe
Smil, smil, smil!
et bange gyldent Smil
saa dybt et Suk fra Hjertets Kilde drages
Kærlighed,
jeg intet bedre ved.
Men den kan bar gives, aldrig tages.

(147) Trolden: Naa Søstersøn, hvad blir det til?

(148) Olien:

Hvad? hvor? Hvem sang
saa kønt det klang
jeg synes, som om
det fra Himlen kom

(149) Trolden:

Muligt nok
af Løgne en Skok
^aet forhexet Spil
hvad blir det til.

^aSkok: Flok, skare af ubestemmelig størrelse. [ODS]

(150) Kilden: Hvad gør I med min datter?

(151) Trolden: Hvad vil du, Kildemor?

(152) Kilden: Naa saadan, jo og jeg fatter
mer hurtigt end I tro.

(153) Trolden:

Den gamle runkne,
magre, slunkne
fattig Kvinde
nu lægger du din Datter paa Sinde
at hun faa
et Par Betækningsøjeblikke
vi siger 18 Aar
og hvis hun ikke
til den Tid sige fra
saa følger hun med som hans Elskerinde
til Amerika

(154) Bækken: Aah, mor, hvor er han: min Hedeprins

(155) Kilden: Aah, Maanen give, du var anderledes til Sinds
Se! Baronessen slaa Øjet op.

(156) Trolden: Afsted, løb min Trop.

(157) E. P.:

Aah, har jeg sovet? min elskede Skov
saa sødt jeg sov
og drømte saa sært
ukært og kært,
hvor er her stille. Min kære Gemal
jeg ser dit Billed i Løvskovens Sal
tegne sig i hvert Blad, i hvert Spind,
paa hver Blomsterkind, i hver Duggdraabe lind
om dig vil jeg drømme, mens hjem jeg gaar (*gaar*)

(158) Trolden: (*raaber over*) Husk saa det Bryllup i Dag om 18 Aar.

(159) Bækken: (*synger ved Hedeprinsens Bryst*)

Pludre,
pludre
Dagen hen
hos min hjertenskære Ven
lige fra den store Sol
trækker i sin Gyldenkjol
til den lille Maane
faar Lov hendes Sølv mors at laane
— det er skam dejligt

lægge
begge
Hænder blidt
ind i hans og rødme lidt
og i Maanens klare Skin
se ham dybt og længe ind
i de blanke Øjne
hvor hans Tanker alle er nøgne
det er skam dejligere

trykke
Lykke —
Kys paa Mund
i den skære Morgenstund
og i Stjerners kyske Glans
blive helt og holdent hans
baade nu og siden
ja al Evigheden og Tiden
— det er skam dejligst.

(160) Prins Lyng: Den gamle Mand med Lynet og Lærken velsigne dig, lille Bæk, saa lifligt du synger for mig.

(161) Bækken: Jamen du fortjener det alt ikke; for du blir ved med at se saa alvorlig ud.

(162) Prins Lyng: Kan det undre dig, naar det er i Dag, du skal giftes med den hæsle Olieprins.

(163) Bækken: Pyt, det bryder jeg mig da ikke om, nu da du er kommen. Men det har rigtignok været 10 drøje Aar. Ikke saa meget som en Lærke har du sendt til mig med Bud.

(164) Prins Lyng: Jeg troede, du havde glemmt mig

(165) Bækken: Pyh!

- (166) Prins Lyng: Vi var jo kun sammen den ene Sct. Hans Aften paa Samsø, og jeg saa saa fattig ud i mine hjemmestrikkede Klæder mod jer, der var klædt i Bøgeløv og milde Maanestraaler og havde Perler om Halsen af Nattergalsang.
- (167) Bækken: Pyh! Ingen saa saa mandig og trofast og nøjsom ud som du. At du bare ved det. Dit Blik var saa mildt alvorligt som saadan et Stjernesker i et stille dybt Vand med ingenting om sig langt omkring og du duftede saadan af Pors⁹, og din Lyngblomstfrakke sad saa stilfærdigt, sikkert paa dig og den lille Brystnaal du bar af Hjertefløjt var saa smuk, at man fik Taarer i Øjnene af at se paa den.
- (168) Prins Lyng: Hvor ved du saadan Besked fra du, der aldrig har været over hos mig?
- (169) Bækken: Jeg skal sige dig det — jeg har spurgt Svalerne ud, saa de fløj om mig efter Myg om Aftenen. Og en Sommer, det var meget varmt, var jeg en lille Tur derovre
- (170) Prins Lyng: Var du?
- (171) Bækken: Ja. Men jeg kunde ikke finde dig, og saa begyndte det at Regne og saa maatte jeg jo Hjem igen. Men tys, nu kommer der Mennesker; saa maa vi liste her ned.
- (172) Prins Lyng: Kære lille Bæk, jeg skal kæmpe mod alle Troldene alene; du skal aldrig blive andet end min.
- (173) Tove: Alfred, du skulde vide, hvor den Skytteuniform klæder dig. Den modvirker alt det forsagte og ængstelige i dit Væsen.
- (174) Alfred: Saa saa, du! Jeg er slet ikke forsagt og ængstelig.
- (175) Tove: Jo, du er. Du havde aldrig turdet tage mig, hvis ikke jeg havde sagt, du skulde. Hahaha du bliver rød, bare jeg siger det. Naa, lille Dreng!
- (176) Alfred: Fy!
- (177) Tove: Alfred! min egen store Mand.
- (178) Alfred: Riv nu ikke Skægget af mig.
- (179) Tove: Hvor er du vigtig af det skæg. Men det er jeg ogsaa. Og Kyskene smager 10 Gange bedre end før.
- (180) Alfred: Ss! Hvad er det?
- (181) Tove: Se, saa er han straks bange.
- (182) Alfred: Bange! for min egen Skov.
- (183) Tove: Det er vel Baronessens endnu.
- (184) Alfred: Jo, men jeg er da hendes Skytte. Ganske vist ulønnet, haha.
- (185) Tove: Har hun virkelig ikke Raad til at betale dig?
- (186) Alfred: De sidste 4 Maaneder har jeg ingenting faaet.
- (187) Tove: Og far har mistet alle sine Penge. Han betroede mig, sidst jeg var hjemme, at hans eneste Redning var, hvis jeg snart kunde faa bevæget Baronessen til at sælge

⁹Pors: Betegner en plantefamilie (Myricaceae) på 2-3 arter af små buske, hvis modne frugter udvikler to vinger, som bl.a. kan bruges til kryddersnaps og tidligere blev brugt i ølbrygning i stedet for humle. [ODS & DSD]

ham Skoven her til Fabriksanlægene¹⁰. Og saa vil han ha mig gift med en amerikansk Gummifabrikant, der er smældrig¹¹.

(188) Alfred: Hvad vil han?

(189) Tove: Ja, du ved jo, hvordan han tror paa, at Penge er alt i Verden. Han skulde bare ane, jeg gik her med den fattige Skytte, Socialistpræstens Søn.

(190) Alfred: Ja, og far skulde bare vide det. Han vil ha mig gift med en Socialistminister.

(191) Tove: De er dejlige, de gamle, hvad.

(192) Alfred: Hvad er det Lys mellem Træerne

(193) Tove: Maanens

(194) Alfred: Ss! din fars Stemme.

(195) Tove: Saa er de ude efter os. De har anet Uraad. Kom! det gaar aldrig an, de faar os! løb!

(196) Præsten: (*ind*) Det var dem.

(197) Direktøren: Holdt! Stands! de Satans Børn! efter dem!

(198) Præsten: Vi standser ikke inden, vi har dem.

(199) Direktøren: Nej, vi skal lære dem.

(200) Baronessen: Aah, det er jo unge Mennesker.

(201) Præsten: Vil De tage sligt¹² i forsvar.

(202) Direktøren: Og en saadan Tankegang betror jeg min Datter i Hænderne paa. De vilde vogte hende som hun var Deres egen.

(203) Baronessen: Ja, det vil jeg ogsaa sige Dem, at var hun min egen, saa skulde hun gerne faa den unge prægtige, dygtige Skytte og de skulde faa Godset, saa alt kunde sættes i Skik her igen.

(204) Præsten: Nej, det er dog for galt.

(205) Direktøren: Hr. Pastor, det er mig, der har Retten til at synes, det er for galt

(206) Præsten: Hvad vover De.

(207) Direktøren: Tiden er ikke til denne Tvist — efter dem!

(208) Baronessen: Jeg beder dem. (*alle ud.*)

(209) Trolden: (*kommer slæbende frem med Kildemor*) Naa, gamle Sprøjte, faar hun snart Munden paa Gled. Skal vi slæbe hende ind i Højen og stikke gloende Pæle ind i hende.

(210) Kildemor: Nu skal du lade mig være.

¹⁰Fabriksanlægene: Skulle være "Fabriksanlæggene".

¹¹Svært læseligt.

¹²Sligt: Litterært for "sådan". [ODS]

- (211) Trolden: Hæhæ! det har du sagt til mig før. Men jeg lod dig ikke være. Og du lod til at befinde dig helt vel med det til sidst.
- (212) Kildemor: Skam dig! at snakke om vor Ungdoms Letfærdighed.
- (213) Trolden: Hvor er saa din Datter — eller var, hvis du hellere vil have det saadan. Alt er parat til Brylluppet. Min Søster er kommen fra Amerika, alle Troldejarler for de forskellige Landsdele, Højen er pyntet, Brudgommen er længselsfuld hæhæ, og saa er Bruden væk. Hvor er hun, gamle Hyldetrøske¹³. Frem med Sproget.
- (214) Kildemor: Jamen naar jeg siger, jeg ikke har — — —
- (215) Hugormen: Sip! Sip! Sip!
- (216) Trolden: Hvad er der, Hugorm. Hvad vil du?
- (217) Hugormen: Sip! Sip! Hun og den Hedeprins — sip, sip, hun altid gaar og nynner om om Natten...
- (218) Trolden: Hvad siger du?
- (219) Hugormen: De sidder dernede i Grønsværet, sip, sip.
- (220) Trolden:

Alle Trolde, hej, frem, frem!

Bruden og hendes Boler, efter dem, efter dem!

find dem! grib dem!

bind dem! knib dem!

- (221) Kildemor: Til Hjælp! Troldene myrder min Datter.
- (222) Trolden: Ja, hun skal faa. Han skal snøres i Sejgpilevidjer¹⁴ og se paa, at hun bliver viet til Trolden af¹⁵ — han skal bindes til Stolen og staa og se paa, at Trolden gaa¹⁶ i Seng til hende. Puds! Puds! Afsted!
- (223) Tjørnene: Slaa Kreds om Bækken, vor lille Bæk.
- (224) Alferne: Vi løber dem ind imellem Benene, saa de trimle over os.
- (225) Haslerne: Vi svirper dem over Næsen
- (226) Hindbærene: Vi griber fat i Skindet
- (227) En gammel: Vi Tudser vi ofre vort Liv for Bækken; lad dem træde os ihjel, saa de kan glide i os og falde.
- (228) Troldene: Frem! frem!
- (229) En lille Trolde: Fatter! Fatter! se Hedeprinsen slog min Næse itu. Kan du ikke lave den? (*tager den af og rækker ham den og ser forventningsfuld op paa ham.*)

¹³*Hyldetrøske*: Ordet "trøske" betegner træ eller ved, som pga. forrådnelse er uegnet som brændsel eller tømmer. I denne sammenhæng især i betydningen "vindtør" (gammel, vissen). [ODS]

¹⁴*Sejgpilevidjer*: Ordet "vidje" betegner en tynd, afskåren og smidig gren af især pil, som anvendes til flettearbejde og bånd. "Sejpil" eller "sejgpil" er en pileart. [ODS]

¹⁵ Ord begyndende med "Kirke..." kan ikke tydes.

¹⁶*gaa*: Skulle være 'gaar'.

- (230) Trolden: Gaa ind til Helhesten¹⁷, min Dreng, og lad ham lægge den i Spind et Par Dage; saa kommer den sig og du kan faa den igen.
- (231) Ræven: Nu har de snart bundet ham, Troldefar.
- (232) Trolden: Skrub af, Ræv. Jeg saa, du bed en af mine Smaatrolde før.
- (233) Ræven: Ja, for da troede jeg Hedeprinsen vilde sejre; men nu holder jeg med dig.
- (234) Troldene: (*jublende*) Her er de! begge to! De er vilde, de er vilde, han af Forbitrelse, hun af Skræk.
- (235) Trolden: Ind i Højen med dem begge! ta dem væk! ta dem væk.

I Højen, alle Trolde til Bords. Spisningen er begyndt.

- (236) Oliekilden: Well, hvad er det for Drikkevarer, du byder os, Bror min?
- (237) Trolden: Det er ægte Hugormespyt.
- (238) Oliekilden: Uf! Og jeg, som er vant til Klapperslangegift.
- (239) Trolden: Ach, hvor alle Forhold herhjemme er fattige. Nu vil vi have læst et Stykke op af Skriften. Vil du, Pastor Ugle, forelæse.
- (240) Uglen: Uhhu! Uhhu! Saa gerne, saa gerne.
 $6 \times 3 = 18$
 $6 \times 4 = 24$
 $6 \times 5 = 30$
 $6 \times 6 = 36$
 $6 \times 7 = 42$
 $6 \times 8 = 48$
 $6 \times 9 = 54$
 $6 \times 10 = 60$
- (241) Alle: 2 Gange 2 er 4.
- (242) Trolden: Det var noget, der gik til Hjerte. Du ser slet ikke lykkelig ud, Kildemor.
- (243) Kildemor: Mit stakkels Barn, se hvor bly¹⁸ hun er.
- (244) Oliekilden: Well, hun er det mest utaknemmelige Skarn, jeg har truffet paa. — Hvem er¹⁹ du har sat til at opvarte mig?
- (245) Trolden: Det er selve Ellekongens ældste Datter.
- (246) Oliekilden: Hvor meget ejer han?
- (247) Trolden: 7.
- (248) Oliekilden: Hvilket?
- (249) Trolden: Døtre.

¹⁷*Helhesten*: Ifølge folkeovertroen et overnaturligt væsen i skikkelse af en trebenet, hovedløs hest, der varsler død. [ODS]

¹⁸*bly*: Betyder undseelig eller tilbageholdende. [ODS]

¹⁹ Her mangler sandsynligvis et 'det'.

- (250) Oliekilden: Jamens Dollars, kære
- (251) Trolden: Han ejer — han ejer — ja, han har jo nogen Skove og — men det er vist ikke gjort op.
- (252) Olietrolden: Hvis du ikke smiler til mig, Fattigtøs, skal jeg suge hans Øjne ud af Hulerne og komme Olie i i Stedet for.
- (253) Bækken: Jeg er saa ulykkelig.
- (254) Trolden: Du skulde skamme dig.
- (255) Natravnen: Vi kommer vist til at servere Ligsveden²⁰ allerede nu for at faa sat Humøret lidt op.
- (256) Trolden: (*med Patos*) Lad Ligsveden gaa rundt.
- (257) En Lygtemand: Værsgod, her er Telegram fra Trolden i Dovre²¹.
- (258) Trolden: Giv det til Uglen. Læs det højt, Hr. Pastor.
- (259) Uglen: Jeg er like sæl.
Dovre — Trold.
- (260) Natravnen: (*rejser sig og slaar til lyd*) Kære unge Venner, i en retvinklet Trekant er Hypotenusens Kvadrat lig med Summen af Kateternes Kvadrater. I denne klare Sætning er al Livets Visdom udtømt.
- (261) Alle: $2 \times 2 = 4$
- (262) Oliekilden: Han skal holde Talen paa Engelsk; jeg forlanger det; det er Forretnings-sproget.
- (263) Trolden fra Fyn: Lad os faa en Sang. Lad os faa en Sang.
- (264) Højtrolden: Er det et almindeligt Ønske?
- (265) Alle: Ja, ja.
- (266) Højtrolden:

Det, det gælder om, det er at kunde regne
for saa kan man altsaa nemlig regne alting ud.
Livet bliver først for Alvor værd at leve
naar at vi har faaet regnet alting nøje ud
Det det det er saa ligetil
det er der ej mer at sige til
man simplificerer, man simplificerer,
og saa er det hele saa ligetil.

²⁰Ligsveden: Ligesom "dødssved" et udtryk for den sved, der bryder frem under døds kampen. [ODS]

²¹Trolden i Dovre: 'Trolden i Dovre' er hovedpersonen i H.C. Andersens "Elverhøi". Replikken tyder i retning af Andersens satire over nordmænd. Men der kan også refereres til Henrik Ibsens dramatiske digt "Peer Gynt" (1867), hvor hovedpersonen Peer bl.a. besøger trolden "Dovregubben". Peer lærer i Dovregubbens hal, at den eneste forskel på trold og mand er, at et menneske siger "vær dig selv", mens trolde siger "vær dig selv nok". [DSD]

Der er nemlig ikke noget her i Verden
andet end hvad der engang er kommen af sig selv
og Fornuften den regerer over alting
Den er nemlig ogsaa engang kommen af sig selv.
Det det det er saa ligetil
det er der osv.

Hvor det saa kan være kommen fra og hvordan
ja, det kan jeg ikke saadan sige jer i Nat
Nej, men naar Fornuften først er ble't lidt ældre
kan den sikkert sige jer Besked en anden Nat
Det hele det er saa ligetil;
det er der ej mer at sige til
vi simplificerer,
vi simplificerer,
og saa er det hele saa ligetil

(267) Trolden: (*til Helhesten*) Superfine, superfine!

(268) Helhesten: Det var en dyb og aandfuld Sang.

(269) Natravnen: Den kunde være foredraget lidt livligere

(270) Oliekilden: Well! Hvor jeg keder mig.

(271) Narren:

Jeg lever; men da jeg ikke formaar
at begrunde, hvorfor
at bevise, hvordan
jeg arme Mand
saa slaar jeg mig altsaa ihjel.
Men da jeg nu ej kan begrunde hvorfor,
eller bevise jeg dør
saa lever jeg altsaa alligevel,
men føler mig ganske vist lidt skør.

(272) Helhesten: Næ hør, dette er bespotteligt.

(273) Narren:

Jeg elsked en Qvinde til Siel og til Krop
 men kun' ikke begrunde hvorfor
 og altsaa og følgelig holdt jeg saa op
 skønt det satte i glæden et Skaar.
^aJeg sang paa en Vise, men kunde
 egentlig ikke begrunde
 hvorfor i Alverden jeg sang

^a Her begynder side 1 af "Troldestykket II", KMF-nr. 25.03.01.

- (274) Natravnen: Du synger, fordi du har drukket
 (275) Oliekilden: Well, jeg ønsker at faa Selskabet præresenteret for mig.
 (276) Trolden: Med glæde. Det er min Ven, Trolden fra Lolland.
 (277) Trolden fra Lolland: Ja æ gla væ or jørre Deres Bekenjskaw.
 (278) Højtrolden: Og det er Trolden fra Sjælland.
 (279) Trolden fra Sjælland: Ded æ mæ en Glædde aa hils paa Dem.
 (280) Højtrolden: Og det er Trolden fra Fyn.
 (281) Trolden fra fyn: Ja, det glær da osse mæ aa komme te aa seu Goddav til Dem
 (282) Højtrolden: Og det er Trolden fra Jylland.
 (283) Trolden fra Jylland: A æ og glaaj væ a gørre din Bekendskaw.
 (284) Højtrolden: Og det er Trolden fra Bornholm.
 (285) Trolden fra Bornholm: Det er fornøjeligt at lære Dem a kenne.
 (286) Oliekilden: Well. Nu er jeg træt, jeg vil ikke hilse paa flere.
 (287) Højtrolden: Nu skal vi se en Dans. Alle de Bølger i Indsøer, Bugter, Fjorde, der har været med til at drukne Mennesker, har lovet at komme og danse for os — Der er de (*De danser til en makaber, taklinsk²² Melodi.*)
 (288) Natravnen: Dette er meget betagende.
 (289) Højtrolden: Ja, ja det er meget betagende.
 (290) Bækken: Mor, den store Ligkiste derhenne, hvad er det?
 (291) Kilden: Tys, mit Barn, det er jer Brudeseng.
 (292) Bækken: Nej, nej, jeg vil ikke. Nej, fy da — aldrig²³.
 (293) Olietrolden: Tier hun? eller jeg skal kværke dig.
 (294) Højtrolden: (*til Helhesten*) Dette er grufuldt, hvad? Hvordan kommer vi herfra.
 (295) Helhesten: Herfra?
 (296) Højtrolden: Ja, er det ikke en Drøm?

²²*taklinsk*: Svært læseligt; muligvis "takkinsk".

²³ Ord begyndende med "T"; kan ikke læses.

- (297) Helhesten: Det ved jeg ikke, men i hvert Fald maa vi medvirke til vi vaagner. Vi kan ikke gøre det mindste til og fra
- (298) Højtrolden: Det kan jo ogsaa være, det ikke er en Drøm. Jeg synes, jeg egentlig er et Menneske. Men det kan jo være, det er det, der er en Drøm.
- (299) Helhesten: Vilde du da hellere være Menneske?
- (300) Højtrolden: Se, hvor min lille Pige lider.
- (301) Helhesten: Ja, og om et Øjeblik skal jeg vie hende.
- (302) Højtrolden: Kan vi ikke vaagne? Vi har jo ikke drukket. Hvad er vi bleven saadan af?
- (303) Helhesten: Vi skulde aldrig have spist de Bær inde i Skoven. De har været giftige.
- (304) Højtrolden: Vi var jo saa svedte og ophidsede. Vi havde jo forfulgt – ja, hvad var det, vi havde...
- (305) Helhesten: Jo, det var — det var — vore Børn maatte ikke faa hinanden.
- (306) Højtrolden: Maatte ikke — Pengenes Magt — det store Regnestykke — ah! vi var Trolde, mens vi var Mennesker.
- (307) Helhesten: og nu er vi Mennesker, mens vi er Trolde.
- (308) Natravnen: Synes de Herrer ikke den Dans er betagende.
- (309) Højtrolden: Kære Natravn, gribende, vidunderligt; man føler sig neddøet²⁴, som sad man paa en Kirkegaard.
- (310) Professor Lilletrold: Kære Prof. Bredetrold! de skal tage dem i Agt for Professor Langetrold.
- (311) Professor Bredetrold: Saa?
- (312) Professor Lilletrold: Ja ja, han mener noget helt andet end jeg mener; han er fuldkommen Idiot.
- (313) Professor Bredetrold: Nej se
- (314) Professor Lilletrold: Det kommer af, han er saa lang; de Luftarter, hans Hoved er i, er saa kolde og tynde, at hans Anskuelser forkvakles. Han er fuldkommen Idiot. Men ikke mine Ord igen.
- (315) Professor Bredetrold: Bevares, kære Hr. Kollega.
- (316) Professor Langetrold: Du talte med Prof. Lilletrold.
- (317) Professor Bredetrold: Ja, jeg gjorde, kære Hr. Kollega.
- (318) Professor Langetrold: Kan ikke med ham; han er saa lille, at han indaander alle de tunge krydrede Dufte helt ned ved Jorden; det forvirrer hans Tænkning; han mener noget helt andet, end jeg mener, saa han er en stor Idiot. Det maa du gerne hilse ham fra mig og sige.
- (319) Narren: Her er mere Ligsved, kære Provinstrolde.

²⁴*neddøet*: I modsætning til "oplivet".

(320) Færøerne: Det behøves ikke, ja vi er fulde.

(321) Skaane: Fan takke mig er vi fulde, hvad enten vi er Udlændinge eller Indlændinge eller ingen af Delene. Syng for Lolland!

(322) Jylland: Det tilkommer mig at synge for:

^aJeg laver Hede over det hele
Hede og Klit, Ahl og Skidt
Sandhed drager i Lyngens Sele
Kæltringeliv^b, Tomkrybbekiv.

^a Till den følgende passage, fra replik nr. 322 til replik nr. 341, findes i begyndelsen af hæftet med det håndskrevne manuskript tre beskrevne venstresider, som ligner en omskrivning af disse replikker. Teksterne fra disse tre venstresider følger som replik nr. 342 til replik nr. 356.

^bKæltringeliv: Jf. "kæltring" el. "keltring". Her i betydningen en fattig omstrejfende person, som fører et rakkerliv, altså et besværligt og ubehageligt liv. [ODS]

(323) Lolland:

I kan sulte jer ihjel — I kan tørste jer ihjel
de Dødsmetoder er ikke efter mit Hoved
jeg vil æde mig ihjel, jeg vil drikke mig ihjel

(324) Fyn:

Det er sgi en Skam at sige som ham
Æde gir Sæde og Drikke gir Hikke
jeg vil vrøvle mig ihjel; det er mere aandfuldt vel.

(325) Sjælland:

Ti stille med jer andre; for jeg har København
alt det andet hører bare med til Danmark af Navn.

(326) Bornholm:

Jeg er kun et Hotel. Jeg skal kede mig ihjel
med et Par Tyskere hængende paa hvert andet Fjæld.

(327) Færøerne:

Naa jeg og mig selv tilsammen er vi
vil jeg gerne se Magen til et saadant Kompagni!
er alverdens Vanskeligheder forbi

(328) Grønland: Jeg er Fremtiden, hej. Læg Mærke til mig.

(329) Alle:

Skaal! skidt med de andre; blot jeg har det godt,
maa de andre for min Skyld faa Snavs og Snot.

(330) Højtrolden:

Stille, for nu — før vi vier — med en Salme
— begynd med en Salme — puh — jeg faar Kvalme.

(331) Narren: Du kan prøve at brække dig uden Begrundelse.

(332) Oliekilden: Se, Fattigprinsen²⁵ blir gul af Misundelse.

(333) Helhesten: Staa fast, kære Højtrold, selv om du har ondt.

(334) Højtrolden: Jeg staar ogsaa fast; det er Jorden, der gaar rundt.

(335) Helhesten: Før mig Broder herhen. Og Brudgommen her.

(336) Bækken: Jeg vil ikke. Nej. Se min Hjertens Kær

(337) Kilden:

Hvad skal jeg med dig? Min Pige, vær tapper,
husk du kommer til Højhed og Ære og Knapper.

(338) Oliekilden:

Lad hende kun skabe sig, det skal nok tabe sig.
Naa, du med Klumpfod, vier du os saa.

(339) Kilden: Jeg taaler det ikke.

(340) Højtrolden: Naa naa naa naa

(341) Helhesten: Af Jord er du kommen, til Jord skal du blive.

26

(342) Trolden fra Jylland:

²⁵ Svært læseligt ord.

²⁶ Følgende, replik nr. 342 til replik nr. 356, er indskrevet fra de første tre venstresider i det håndskrevne manuskriptet. Om teksten fra disse tre sider er sammenhængende er dog ikke helt sikkert.

Jeg laver Hede over det hele
Hede og Klit, Ahl og Skidt
Helmisse^a trække i Lyngens Sele
Kæltringliv, Tomkrybbekiv

^a*Helmissen*: En gammel, mager og udslidt hest. [ODS]

(343) Trolden fra Lolland:

I kan sulte jer ihjel, I kan tørste jer ihjel
Den Dødsmetode er ikke efter mit Hode,
jeg vil æde mig ihjel, jeg vil drikke mig ihjel.

(344) Trolden fra Fyn:

Det sgi en Skam at sige som ham
Æde gir Sæde og drikke gir hikke
Jeg vil vrøvle mig ihjel. For jer andre et Held.

(345) Trolden fra Sjælland:

Ti stille med jer andre; for jeg har København,
alt det andet hører bare med til Danmark af Navn.

(346) Trolden fra Bornholm:

Jeg er kun et Hotel, der skal kede sig ihjel
med et Par Tyskere hængende paa hvert andet Fjæld.

(347) Trolden fra Færøerne:

Naar jeg og mig selv tilsammen er vi
er Maalet naaet og alt er forbi.

(348) Trolden fra Grønland: Jeg er Fremtiden, hej! Læg Mærke til mig.

(349) Alle:

Skaal! Skidt med de andre! Naar bare jeg faar,
er her godt at være, saa længe Jorden staar.

(350) En lille fuld Trold fra en lille bitte Ø:

Jam den staar slet ikke, for den gaar rundt
 Kan I ikke se det? for nu har jeg ondt.
 Og er vi nykonfirmerede
 og Kjolen naar kun til Knærs
 er det kun fordi vi er generte
 at vi stikker Næsen til Vejrs

(351) Trolden fra Sjælland: (*meget bestemt til Møen*) Nu skal du være stille og lade være med at staar²⁷ der og falde ned.

(352) Granen:

Vi er Damer midt i Fyrrene (*Narren: nok!*)
^aog vi bær vor Alder godt
 vi er stikkende og prikkende
 og forstaar dette liggende
 og kravlende Komplot
 vi er Damer midt i Fyrrene
 og har altid klædt os godt
 og vi finder det først lidt raat
 og Takt og Tone styrende
 at det store Tal af Træerne
 om Vintren smide Klæerne
 og staar med Snesærk blot.

^a Dette er egentlig en indskudt replik, men for ikke at bryde strofen er den indsat som regi-bemærkning.

(353) Trolden fra Jylland: (*til Trolden fra Sjælland*) Bare du ikke havde den Vorte paa den ene Kind.

28

(354) Trolden fra Sjælland: Det er ingen Vorte, det er en Skønhedsplet.

(355) Bøgene:

²⁷ *staar*: Skulle være "staa".

²⁸ Denne replik samt den efterfølgende er skrevet med et helt andet skriveredskab, hvor der er brugt en tykkere, lilla farve i stedet for sort.

Her kommer de værdi Fruer
til Side, hvo humme sig kan
for det er de fine Matroner
der dominerer vort Land.
Selvbevidst frodige, brede
svajer og fajer de frem
det er visst dem, der gir Pragt
over det hele Hjem.

(356) Ellene:

Vi gamle Koner, humpe, humpe, humpe
kronede og krumme og med Træsko paa
med alt for lidt forpaa og med alt for lidt Gumpe
men med Lattermynte i Hoderne paa Skraa,
vi har ogsaa været unge – vore Skridt, der nu er tunge
har let og adræt
^atraadt Dansen paa det blødeste Gulv midt i Sumpen
og blæse vær med stive Ben og krumbøjet Hals
i Aften vil vi prøve endnu engang en Vals.

^aadræt: Betyder hurtig og let i sine bevægelser eller behændig i sin optræden. [ODS]

29

(357) Professor Langetrold: Kære Professor Fedetrold, kender du ham, der staar derhenne?

(358) Professor Fedetrold: Ja, det er Professor Lavetrold.

(359) Professor Langetrold: Vogt Dem for ham; jeg skal sige Dem, han er fuldkommen Idiot. Grunden maa søges deri, at han lever saa langt nede ved Jorden og indaander alle de saftige og tunge Luftarter fra Planter og Dyr – det giver ham det drøje, grove Livssyn; han mener altid det modsatte af hvad jeg mener, saa han er altsaa en stor Idiot; men De maa endelig ikke sige til ham, at jeg har sagt det.

(360) Fedetrold: Bevares', kære Kollega.

(361) Lavetrold: Professor Fedetrold, jeg saa De talte med Professor Langetrold. Var det om mig, De talte?

(362) Fedetrold: Hvor kunde De tro, kære Kollega?

²⁹ Følgende er skrevet med blyant og står på et løblad, som er indlagt i hæftet.

- (363) Lavetrold: For saa vil jeg bare sige Dem, at det interesserer mig ikke en Døjt. Han lever oppe i den tynde uvirkelige Luft med sit højtstilkede Hovede³⁰ og alle hans Anskuelser er forkvaklede; han mener overalt det stik modsatte af, hvad jeg mener, saa jeg regner ham for fuldkommen Idiot. Det maa De gerne hilse ham fra mig af at sige.

³⁰ Svært læseligt ord begyndende med "H", muligvis "Hovede".